

Зміни ж, що були внесені Законом № 1888 вже децю по іншому трактують цю норму. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою цієї статті, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення її до кримінальної відповідальності сплачено податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодовано шкоду, завдану державі їх несвоєчасною сплатою (фінансові санкції, пеня). Тож, як бачимо, згідно до цієї норми, особа не обов'язково повинна сплачувати самостійно, головне – щоб було сплачено! Тобто сплатити може і інша особа, не боржник.

Вважається, що на час воєнного стану і захисту територіальної цілісності, незалежності і суверенітету нашої держави – кримінальна відповідальність за вчинення цього діяння повинна бути посилена.

ОБ'ЄКТИВНІСТЬ ОЦІНЮВАННЯ: ПРОБЛЕМАТИКА І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Воронкіна Мирослава, здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня 081 спеціальності Державного біотехнологічного університету
Науковий керівник: Шинкарьов Ю.В., к.ю.н., доцент, в.о. завідувача кафедри цивільно-правових дисциплін, трудового та аграрного права Державного біотехнологічного університету

На даний момент розвитку сучасної системи освіти, вона знаходиться на етапі докорінного реформування. Рухаючись згідно вектору європейського розвитку і розуміючи необхідність повномасштабної гармонізації української системи освіти і освіти країн Європи, ми продовжуємо, на жаль, зустрічатися з окремими проблемами, що є відлуннями минулого і якісно заважають розвитку української освіти.

Слід констатувати, що достатньо часто здобувачі вищої освіти у різних навчальних закладах зустрічаються з проблемою необ'єктивного оцінювання. Проблема необ'єктивного оцінювання в даний момент відноситься до питань, пов'язаних із вимогами щодо дотримання принципів академічної доброчесності під час здійснення освітньої діяльності. Під необ'єктивним оцінюванням прийнято розуміти свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти. Також не менш важлива проблема сьогодишньої організації навчального процесу та оцінювання знань здобувачів полягає в тому, що сучасна система закладів

освіти налаштована не стільки на здобуття ними ґрунтовних знань, скільки на відтворення поточного матеріалу та його оцінювання. Такий підхід не відрізняється законністю, належністю та не забезпечує ґрунтовне та глибинне засвоєння здобувачем вищої освіти відповідних компетенцій.

При цьому, на шляху реформування українського освітнього законодавства протягом багатьох років йде боротьба з розробленням критеріїв і методик дійсно об'єктивного оцінювання навичок здобувача освіти, його досягнень, без завищення або заниження його особистих зусиль, що прикладаються для забезпечення досягнення певних компетенцій.

Проблема об'єктивності оцінювання, забезпечення рівнозначності оцінок здобувачів приблизно однакового рівня підготовки є важливою метою організації навчального процесу у закладі вищої освіти. Отже, проблема об'єктивності оцінювання зводиться до розумного зменшення суб'єктивних факторів, за умови максимальної зрозумілості структури оцінки здобувача вищої освіти. Така відкритість оцінки, розуміння компонентів, що впливають на кінцевий результат, повинні не лише зменшити потенційну конфліктність, а й послужити додатковою мотивацією для здобувача, та зорієнтувати його на ті напрямки (відвідуваність, активність на семінарах та практичних заняттях, своєчасність здачі підсумкових робіт та модульних контролів тощо), яким він повинен приділяти особливу увагу.

Очевидні відмінності в оцінюванні здобувачів у різних викладачів навіть у межах одного навчального закладу відіграють явно демотивуючу роль для тих, хто навчається, оцінки яких нижчі за своїх колег за явної відсутності відмінностей у рівні знань. Такі відмінності, окрім деструктивного впливу на освітній процес також створюють плідний ґрунт для створення і розвитку міжособистісного конфлікту. Впевненість же здобувачів у тому, що в межах однієї освітньої програми забезпечуються рівні умови справедливої оцінки знань, однакові критерії оцінювання та гарантується максимально можливе виключення особистого, необ'єктивного, ставлення професорсько-викладацького складу до здобувачів – все це дозволяє говорити про побудову впевненості здобувача у своїх силах та породження віри у необхідність та практичну результативність отриманих ним у процесі навчання компетенцій.

Належна оцінка – майже єдиний у розпорядженні педагога засіб стимулювання засвоєння знань належної глибини, позитивної мотивації, корегуючого впливу на особистість. Саме під впливом об'єктивного оцінювання у здобувачів вищої освіти створюється адекватна самооцінка, критичне ставлення до своїх успіхів. Тому значущість оцінки, різноманітність її функцій вимагають пошуку таких показників, які б відображали всі сторони навчальної діяльності здобувачів. З цієї точки зору система оцінювання знань, умінь, досягнення компетенцій що нині діє, вимагає перегляду з метою підвищення її діагностичної значущості та об'єктивності.

Оцінка, як результат складної педагогічної діяльності професорсько-викладацького складу покланкана складати єдність свого кількісного і якісного складу. Під якісною стороною оцінювання слід розуміти такі дії викладача, які спрямовані на виявлення та упізнання суттєвих характеристик об'єкта, їхній аналіз. Кількісний бік оцінювання в цій процедурі виступає як би другою дією. Вона має справу з тими ж якісними характеристиками, але наділяє їх традиційними властивостями.

Найважливішими принципами діагностування та контролю знань здобувачів вищої освіти є об'єктивність, систематичність, гласність. Об'єктивність полягає у науково-обґрунтованому змісті діагностичних тестів, діагностичних процедур, рівному, дружньому ставленні педагога до всіх здобувачів, точних, адекватних критеріях оцінювання знань, умінь.

Система контролю та оцінювання знань, що має бути побудована у системі закладів вищої освіти має відігравати мотивуючу роль, і в цілому бути спрямована не лише на встановлення факту досягнення певного рівня підготовки, виявлення прогалин та проблем у засвоєнні матеріалу, а й служити інструментом критичного аналізу здобувачами вищої освіти рівня досягнутої компетентності та виявлення напрямків зосередження зусиль на наступному етапі навчання та розставлення необхідних акцентів і побудови власної освітньої траєкторії.

Запроваджуючи зміни у нормативної регламентації освітньої діяльності, зокрема у закладах вищої освіти, держава має орієнтуватися на розбудову системи внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості освіти, належного контролю за отриманими знаннями та засвоєними компетенціями. Об'єктивне оцінювання є важливим елементом таких систем, а тому, при реформуванні законодавства у сфері освіти є ключовим і необхідним забезпечити нормативне урегулювання цих питань для їх якісного практичного вирішення.

ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ ЗГІДНО ДО МІСА

Д'яченко Костянтин, здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня за спеціальністю «ІТ-фінанси, трейдинг та ринок криптовалют» навчально-наукового інституту «Кіберпорт» Державного біотехнологічного університету

Науковий керівник: Глуценко С.І., к.е.н., доцент кафедри державно-правових дисциплін та міжнародного